

*Sygn. akt I C 388/12*

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lutego 2014 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Krzyków Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Zdrzałka-Szymańska

Protokolant: Alicja Ziomek

po rozpoznaniu w dniu 30 stycznia 2014 r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy z powództwa W. R.

przeciwko A. V.-AG w M.

o zapłatę

**I. zasądza od strony pozwanej A. V. -AG w M. na rzecz powoda W. R. kwotę 6901,96 złotych (sześć tysięcy dziewięćset jeden złotych 96/100) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 6348,46 zł od dnia 25 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty od kwoty 553,50 zł od dnia 9 marca 2012 r. do dnia zapłaty;**

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda koszty procesu, wskazując, iż powód wygrał proces w 55 %, przy czym szczegółowe rozliczenie pozostawia referendarzowi sądowemu.

## UZASADNIENIE

Powód W. R., reprezentowany w sprawie przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie adwokata, wniósł o zasądzenie od strony pozwanej A. V. – AG w M. kwoty 12.740,83 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi:

od kwoty 12.187,33 zł od dnia 25.01.2012 r. do dnia zapłaty;

od kwoty 553,50 zł od dnia 09.03.2012 r. do dnia zapłaty

oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu podał, iż w dniu 19.09.2011 r. w B. doznał szkody majątkowej w postaci uszkodzeń należącego do niego pojazdu marki B. (...). Sprawca wypadku, F. M., był ubezpieczony z tytułu odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, u pozwanej – A. A.. Powód podniósł, że zgłosił szkodę reprezentantowi do spraw roszczeń pozwanej. W dniu 25.01.2012 r. reprezentant pozwanej przyznał powodowi odszkodowanie w wysokości 18.253,87 zł. Kwota ta stanowiła równowartość kwoty 4.256,47 EUR wg średniego kursu NBP na dzień 24.01.2012 r. Wskazana kwota odszkodowania została wypłacona powodowi bez podatku VAT (netto), pomimo sytuacji, gdzie powód nie prowadzi działalności gospodarczej i nie jest płatnikiem podatku od towarów i usług, przez co nie ma możliwości odliczenia podatku VAT, co prowadzi do jego nieuzasadnionego pokrzywdzenia. Powód podniósł, że kwota odszkodowania przyznana przez reprezentanta pozwanej nie odpowiadała rzeczywistym kosztom naprawy pojazdu, które musiałby ponieść i w związku z tym zwrócił się do rzeczoznawcy samochodowego, o sporządzenie

stosownej kalkulacji rzeczywistej wartości szkody. Z dokumentu przygotowanego przez rzeczoznawcę wynika, że kwota wypłacona przez reprezentanta pozwanej była znacznie zaniżona w porównaniu z rzeczywistymi stratami poniesionymi przez powoda. Za sporządzenie tejże kalkulacji powód zapłacił rzeczoznawcy kwotę 553,50 zł. Powód wskazał, że wezwał pozwaną do zapłaty żądając wypłaty należnej mu kwoty odszkodowania oraz pokrycia kosztów sporządzenia opinii biegłego rzeczoznawcy. W piśmie z 08.03.2012 r. reprezentant pozwanej podtrzymał stanowisko z decyzji z dnia 25.01.2012 r.

Powód podał, że na kwotę dochodzonego roszczenia składają się: różnica pomiędzy odszkodowaniem wypłaconym przez reprezentanta pozwanej, a kwotą rzeczywistych kosztów napraw, jakie musiałby ponieść powód, dla przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego, wyliczoną przez biegłego rzeczoznawcę (tj. 30.441,20 - 18.253,87 = 12.187,33 zł) oraz 553,50 zł - koszt opinii sporządzonej przez biegłego rzeczoznawcę samochodowego. Wskazał również, że nie ma możliwości obniżenia kosztów naprawy swojego pojazdu poprzez rozliczenie podatku od towarów i usług, a powyższe wyliczenie obejmuje również kwotę podatku VAT. Podniósł, że odsetki od kwoty 12.187,33 zł liczy od dnia wydania decyzji o przyznaniu odszkodowania tj. od dnia 25.01.2012 r., natomiast odsetki od kwoty 553,50 zł liczy od dnia 09.03.2012 r., tj. od upływu terminu do zapłaty wyznaczonego pismem z dnia 23.02.2012 r..

W odpowiedzi na pozew strona pozwana, reprezentowana w sprawie przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie adwokata, wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz strony pozwanej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Strona pozwana podniosła, że na skutek pisemnego zgłoszenia szkody u pozwanego, zostało wszczęte i przeprowadzone postępowanie likwidacyjne. Samochód sprawcy kolizji był ubezpieczony w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. Decyzją z dnia 25.01.2012 r. przyznano odszkodowanie za uszkodzenie pojazdu marki B. (...) o nr rej. (...) w wysokości 18.253,87 zł. Kwota odszkodowania 4.256,47 euro została przeliczona według średniego kursu NBP z dnia 24.01.2012 r. (1 euro = 4,2885 zł). Ponieważ do kolizji doszło na terenie Niemiec, a zgodnie z art. 3 Konwencji o prawie właściwym dla wypadków drogowych sporządzonej w H. dnia 4 maja 1971 r. (Dz. U. 03.63.585 z dnia 15 kwietnia 2003 r.) prawem właściwym jest prawo wewnętrzne państw w którym nastąpił wypadek, odpowiedzialność cywilna oraz zakres uznawanych roszczeń ustalany jest zgodnie z prawem niemieckim. Zgodnie natomiast z prawem niemieckim wypłata odszkodowania na podstawie kosztorysu następuje w kwocie netto, a więc bez podatku MwSt (odpowiednika VAT). Podniosła, że kosztorys przedstawiony przez powoda nie może mieć zastosowania w niniejszej sprawie, jest bowiem opinią prywatną. Wskazała również, że w opinii tej ujęto ceny najdroższych dostępnych na rynku części zamiennych, a więc oryginalnych części marki B., pomimo że powód nie wykazał, aby przedmiotowy pojazd został w oparciu o takie części naprawiony. Wskazała, że, naprawy samochodu można dokonać zarówno w oparciu o części nowe i oryginalne jak i też w oparciu o nieoryginalne części zamienne o porównywalnej jakości. W przypadku, gdyby powód wykazał, iż do naprawy pojazdu zostały użyte oryginalne części zamienne, pozwany na tej podstawie wypłaciłby odszkodowanie w wysokości uwzględniającej użycie takich części. Pozwany wskazał, iż wypłacane przez niego odszkodowanie pełni jedynie funkcję kompensacyjną i nie może prowadzić do bezpodstawnego wzbogacenia osoby poszkodowanej. Dostępne na rynku części alternatywne nie ustępują jakością częściom oryginalnym danego producenta (w tym przypadku firmy (...)), a są od nich kilkukrotnie tańsze. Pozwany podniósł również, iż koszty sporządzenia prywatnej opinii nie pozostają w adekwatnym związku przyczynowym z przedmiotową szkodą i jako takie są nieuzasadnione.

Pismem z dnia 11.12.2012 r. powód wskazał, że zgodnie z prawem niemieckim, poszkodowany jest uprawniony do naprawy swojego samochodu oryginalnymi nowymi częściami w serwisie danego producenta. Ponadto wskazał, że opinia prywatna stanowi dowód prywatny i jako taka podlega ocenie przez Sąd jak każdy inny dowód, a także że zarówno na gruncie polskiego, jak i niemieckiego prawa, poszkodowany ma prawo do zwrotu poniesionych kosztów sporządzenia opinii prywatnej, zwłaszcza wtedy, kiedy ubezpieczyciel kwestionuje i zaniża należne mu odszkodowanie. Zaprzeczył również, że obecnie większość aut naprawianych jest z użyciem części nieoryginalnych. Poszkodowany ma w tym zakresie prawo swobodnego wyboru, istotnym jest jedynie, żeby nie stał się on w wyniku takiej naprawy bezpodstawnie wzbogaconym. Na gruncie prawa niemieckiego ta zasada nie obowiązuje i

poszkodowany ma prawo naprawić swój samochód dowolnymi częściami, z tym zastrzeżeniem, iż wartość samochodu po naprawie nie może przekroczyć 130% jego wartości przed naprawą.

Na rozprawie w dniu 07.03.2013 r. powód podniósł, że prowadzi działalność gospodarczą, która w chwili zdarzenia mogła być zawieszona, jednakże samochód który uległ wypadkowi nie był zaewidencjonowany jako środek trwały w ramach prowadzonej działalności. Powód wskazał, że nie dokonywał odliczeń VAT, nie miał takiej możliwości.

### **Sąd ustalił następujący stan faktyczny:**

W dniu 19 września 2011 r. w B. na terenie Republiki Federalnej Niemiec powód W. R. uczestniczył w kolizji drogowej, w wyniku czego uszkodzony został należący do niego samochód marki B. (...) o nr rej. (...). Sprawca kolizji będący obywatelem niemieckim był ubezpieczony u strony pozwanej A. V. – AG w M..

Powód zgłosił szkodę stronie pozwanej.

- bezsporne

Strona pozwana decyzją z dnia 25 stycznia 2012 r. przyznała powodowi tytułem odszkodowania kwotę 18.253,87 zł, która została powodowi wypłacona.

- bezsporne

W celu weryfikacji wysokości należnego odszkodowania powód zlecił wykonanie kalkulacji naprawy pojazdu rzeczoznawcy samochodowemu M. M. (2). Według sporządzonej opinii rzeczywiste koszty naprawy pojazdu wyniosły 30.441,20 zł. Za sporządzoną opinię powód zapłacił 553,50 zł.

Wobec treści opinii powód zakwestionował kalkulację naprawy sporządzoną przez stronę pozwaną i wezwał ubezpieczyciela pismem z dnia 23 lutego 2012 r. do zapłaty kwoty 12.197,33 zł oraz kwoty 553,50 zł, stanowiących różnicę między rzeczywistym kosztem naprawy a wypłaconym odszkodowaniem oraz koszt sporządzenia prywatnej opinii, w terminie do dnia 8 marca 2012 r.

Dowód:

- faktura VAT z dnia 17 lutego 2012 r., k. 12

- kalkulacja naprawy nr 11/01/MiM/2012 z dnia 9 stycznia 2012 r., k. 13-42

- pismo powoda z dnia 23 lutego 2012 r., k. 10

W piśmie z dnia 8 marca 2012 r. strona pozwana podtrzymała swoje stanowisko odnośnie wysokości należnego powodowi odszkodowania.

Dowód:

- pismo z dnia 8 marca 2012 r., k. 11

W wyniku kolizji drogowej z dnia 19 września 2011 r. pojazd powoda marki B. (...), w celu przywrócenia do stanu sprzed wypadku, wymagał wymiany następujących elementów: uszczelka zderzaka przedniego, listwa boczna zderzaka PL, zestaw mocowania zderzaka przedniego, zamocowanie L zderzaka przedniego, uchwyt L zderzaka przedniego, reflektor L, błotnik PL, zestaw mocowanie błotnika PL, nakładka progu TL, drzwi PL, uszczelka drzwi PL, wykładzina ramy okna drzwi PL, listwa wnęki zewnętrzna drzwi PL, listwa wnęki wewnętrzne drzwi PL, zestaw mocowanie wykładziny drzwi PL, prowadnica szyby drzwi PL, lusterko L, uszczelka lusterka L, szkło lusterka L, obudowa lusterka L, drzwi TL, uszczelka drzwi TL, rama szyby tylnej małej drzwi TL, zestaw naprawczy szyby tylnej drzwi TL, prowadnica szyby TL, ramka ozdobna drzwi TL, listwa wnęki tył LWP drzwi TL, listwa wnęki tył (...) drzwi TL,

listwa wnęki tył (...) drzwi TL, listwa wnęki tył (...) drzwi TL, zestaw mocowania wykładziny drzwi PL, listwa stopnia ZL, taśma uszczelniająca listwę progową L, folia zderzaka TL, wspornik zderzaka TL, zestaw mocowania zderzaka T, osłona odpowietrzająca L, uszczelka lampy TL, tarcza koła PL, opona PL, zawór powietrza koła PL, emblemat błotnika PL. (...) wymagał błotnik TL.

Całkowity koszt naprawy uszkodzeń pojazdu powoda powstałych w wyniku wypadku z dnia 19 września 2011 r. z zastosowaniem nowych oryginalnych części wynosi 30.260,87 zł brutto (24.602,33 zł netto).

Dowód:

- pisemna opinia biegłego sądowego K. M., k. 213-222 i 240

### **Sąd zważył co następuje:**

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Bezsporne w niniejszej sprawie były zarówno okoliczności kolizji z dnia 19 września 2011 r., do której doszło z winy sprawcy kierującego pojazdem ubezpieczonym z tytułu OC u strony pozwanej jak i fakt odpowiedzialności strony pozwanej za szkodę powstałą w pojeździe powoda. Wypłacenie powodowi przez stronę pozwaną w toku postępowania likwidacyjnego odszkodowania w łącznej kwocie 18.253,87 zł również było bezsporne. Sporna pozostawała natomiast kwestia wysokości odszkodowania niezbędnego do przywrócenia samochodu powoda do stanu sprzed wypadku i związany z tym zakres niezbędnej naprawy. Strony pozostawały także w sporze co do zasadności obliczania kosztów naprawy w oparciu o części oryginalne oraz uwzględnienia podatku VAT.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na przedłożonych przez strony dokumentach, a w szczególności aktach szkody nr 900-11 - (...) -D oraz fakturze VAT z dnia 17 lutego 2012 r., których prawdziwość nie była kwestionowana. Za podstawę ustaleń faktycznych Sąd przyjął również opinię biegłego sądowego K. M., gdyż była rzetelna, stanowcza, logiczna oraz profesjonalna. Biegły w sposób szczegółowy i zrozumiały określili podstawy sporządzenia opinii, a wyciągnięte wnioski zostały należycie umotywowane. Ewentualne wątpliwości i zarzuty zostały natomiast wyjaśnione w piśmie z dnia 16 sierpnia 2013 r. W ocenie Sądu opinia ta mogła zatem stanowić podstawę do oceny kosztów naprawy pojazdu powoda do stanu sprzed wypadku.

Odnosząc się do meritum w pierwszej kolejności podnieść należy, że wystąpienie przedmiotowego wypadku na terenie Republiki Federalnej Niemiec skutkowało koniecznością zastosowania w niniejszej sprawie prawa niemieckiego. Zgodnie bowiem z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 864/2007 parlamentu europejskiego i rady z dnia 11 lipca 2007 r. dotyczącego prawa właściwego dla zobowiązań pozaumownych ( (...)), jeżeli rozporządzenie nie stanowi inaczej, prawem właściwym dla zobowiązania pozaumownego wynikającego z czynu niedozwolonego jest prawo państwa, w którym powstaje szkoda, niezależnie od tego, w jakim państwie miało miejsce zdarzenie powodujące szkodę, oraz niezależnie od tego, w jakim państwie lub państwach występują skutki pośrednie tego zdarzenia. Jak stanowi natomiast art. 15 lit. a i b rozporządzenia prawu właściwemu dla zobowiązań pozaumownych na podstawie rozporządzenia podlegają w szczególności podstawa i zakres odpowiedzialności, w tym oznaczenie osób, które mogą być pociągnięte do odpowiedzialności za swoje czyny oraz istnienie, charakter i ocena szkody lub dochodzonego sposobu jej naprawienia.

Zaznaczyć przy tym wypada, że zasadność zastosowania wskazanego rozporządzenia wynika z artykułu 288 in principio (dawnego artykułu 249 TWE) traktatu o funkcjonowaniu unii europejskiej, w myśl którego w celu wykonania kompetencji Unii instytucje przyjmują rozporządzenia, dyrektywy, decyzje, zalecenia i opinie. Rozporządzenie ma zasięg ogólny. Wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

W myśl § 7 ust. 1 niemieckiej ustawy o zasadach ruchu drogowego jeżeli podczas eksploatacji pojazdu mechanicznego lub naczepy przeznaczonej do połączenia z pojazdem mechanicznym zostanie zabita osoba, bądź dojdzie do

uszkodzenia ciała, zdrowia lub rzeczy, wówczas posiadacz pojazdu jest zobowiązany do naprawienia powstałej z tego tytułu szkody.

Zgodnie z § 823 ust. 1 Niemieckiego Kodeksu Cywilnego kto rozmyślnie albo z niedbalstwa narusza bezprawnie życie, ciało, zdrowie, wolność, własność, lub inne prawo drugiego, jest obowiązany wynagrodzić mu szkodę stąd powstającą.

Jak stanowi natomiast § 249 Niemieckiego Kodeksu Cywilnego osoba obowiązana do odszkodowania ma obowiązek doprowadzenia do stanu, który istniałby, gdyby nie nastąpiła okoliczność zobowiązująca do odszkodowania (ust. 1). Jeżeli odszkodowanie należy uiścić ze względu na naruszenie osoby lub uszkodzenia rzeczy, wierzyciel zamiast doprowadzenia do stanu może żądać koniecznej w tym celu sumy pieniężnej. Przy uszkodzeniu rzeczy suma pieniężna konieczna według zdania pierwszego obejmuje podatek obrotowy tylko o tyle, o ile rzeczywiście został on pobrany i tylko w takim zakresie.

Z analizy powyższych przepisów wynika, iż w prawie niemieckim zakres odpowiedzialności odszkodowawczej w przypadku spowodowania szkody przez pojazd mechaniczny w znacznej mierze odpowiada polskiemu porządkowi prawnemu. Najistotniejszą różnicę stanowi prawo żądania przez poszkodowanego należnego odszkodowania powiększonego o podatek obrotowy (VAT). Stosownie do uregulowania w art. § 249 Niemieckiego Kodeksu Cywilnego odszkodowanie powiększone o podatek obrotowy przysługuje poszkodowanemu jedynie w przypadku, w którym został on rzeczywiście poniesiony przez poszkodowanego. W celu skutecznego dochodzenia podatku obrotowego poszkodowany winien zatem wykazać, iż takowy podatek został pobrany. W niniejszej sprawie powód dochodził odszkodowania w oparciu o tzw. fikcyjną likwidację, która polega na oszacowaniu wysokości powstałej szkody na podstawie opinii technicznej lub kosztorysie naprawy. Bez znaczenia pozostaje w związku z tym okoliczność czy powód faktycznie dokonał naprawy uszkodzonego pojazdu, gdyż obliczenie wysokości odszkodowania następuje w oparciu o hipotetyczne koszty naprawy. Konsekwencją wybranego przez powoda sposobu dochodzenia roszczenia jest brak możliwości powiększenia należnego odszkodowania o podatek obrotowy, ponieważ nie został on przez powoda poniesiony. Przysługujące powodowi odszkodowanie należało więc obliczyć przy zastosowaniu kosztów bez podatku VAT.

W celu oceny zakresu szkody w pojeździe powoda należało posłużyć się opinią biegłego sądowego. Sąd nie posiada bowiem wiedzy specjalistycznej z zakresu przedmiotowego przypadku, a nawet posiadanie takowej wiedzy nie zwalniałoby go z obowiązku dopuszczenia opinii biegłego. Jak słusznie wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 18 lipca 1975 r., sygn. akt I CR 331/75, jeżeli rozstrzygnięcie sprawy wymaga wiadomości wykraczających poza zakres wiadomości ogółu osób inteligentnych i ogólnie wykształconych, dowód z opinii biegłych jest konieczny, choćby ktokolwiek ze składu orzekającego takie wiadomości posiadał. Odmienne stanowisko pozbawiłoby strony możliwości stawiania pytań i krytyki określonego poglądu a ponadto prowadziłyby do niedopuszczalnego połączenia funkcji sędziego i biegłego. Opinia biegłego podlega ocenie - przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c. - na podstawie właściwych dla jej przedmiotu kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażonych w niej wniosków (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 listopada 2000 r., sygn. akt I CKN 1170/98).

Zgodnie z opinią biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej K. M. w celu przywrócenia pojazdu powoda do stanu sprzed wypadku, wymagał on wymiany następujących elementów: uszczelka zderzaka przedniego, listwa boczna zderzaka PL, zestaw mocowania zderzaka przedniego, zamocowanie L zderzaka przedniego, uchwyt L zderzaka przedniego, reflektor L, błotnik PL, zestaw mocowanie błotnika PL, nakładka progu TL, drzwi PL, uszczelka drzwi PL, wykładzina ramy okna drzwi PL, listwa wnęki zewnętrzna drzwi PL, listwa wnęki wewnętrzne drzwi PL, zestaw mocowanie wykładziny drzwi PL, prowadnica szyby drzwi PL, lusterko L, uszczelka lusterka L, szkło lusterka L, obudowa lusterka L, drzwi TL, uszczelka drzwi TL, rama szyby tylnej małej drzwi TL, zestaw naprawczy szyby tylnej drzwi TL, prowadnica szyby TL, ramka ozdobna drzwi TL, listwa wnęki tył LWP drzwi TL, listwa wnęki tył (...) drzwi TL, listwa wnęki tył (...) drzwi TL, listwa wnęki tył (...) drzwi TL, zestaw mocowania wykładziny drzwi PL, listwa stopnia ZL, taśma uszczelniająca listwę progową L, folia zderzaka TL, wspornik zderzaka TL, zestaw mocowania zderzaka T, osłona odpowietrzająca L, uszczelka lampy TL, tarcza koła PL, opona PL, zawór powietrza

koła PL, emblemat błotnika PL. (...) wymagał natomiast błotnik TL. Całkowity koszt naprawy uszkodzeń pojazdu biegły wyliczył na 30.260,87 zł brutto (24.602,33 zł netto). Zaznaczyć należy, że biegły przy ustalaniu wysokości powstałej szkody zasadnie zastosował ceny części nowych i oryginalnych, wbrew twierdzeniom strony pozwanej. W ocenie Sądu, żądanie powoda do wyceny uszkodzeń w jego pojeździe, przy uwzględnieniu cen części nowych, pochodzących od producenta, jest uzasadnione i nie prowadzi do jego bezpodstawnego wzbogacenia. Należy mieć bowiem na względzie spadek wartości pojazdu powoda w wyniku zaistniałego wypadku, gdyż samochód naprawiony w wyniku wypadku z oczywistych względów nie przedstawia takiej samej wartości rynkowej jak auto bezwypadkowe. Zasadnym jest również żądanie powoda do zastosowania części oryginalnych, jeżeli takowe części znajdowały się w samochodzie przed powstaniem szkody. Strona pozwana nie wykazała natomiast, iż uszkodzone części były tzw. zamiennikami, a nie częściami oryginalnymi. Zastosowanie do wyceny uszkodzeń cen części zamiennych prowadziłoby do nieuzasadnionego pogorszenia sytuacji powoda i nie odzwierciedlałoby realnie poniesionej przez niego szkody. Nadto biegły sądowy K. M. w sporządzonej opinii jednoznacznie stwierdził, iż zastosowanie do naprawy nowych, oryginalnych części zamiennych jest zgodne z technologią naprawy producenta samochodu, a także uzasadnione pod względem technicznym i ekonomicznym. Zaznaczyć również należy, że wskazane wyżej stanowisko jest zgodne z orzecnictwem sądów niemieckich (Refundacja szkód powstałych w wypadkach drogowych na terenie Niemiec, Adwokat M. K./ Adwokat N. K. s. 43-47).

Ostatecznie podnieść wypada, że w ocenie Sądu strona pozwana powinna zwrócić powodowi koszt sporządzenia prywatnej opinii, gdyż jej zlecenie wynikało z wypłaty zaniżonego odszkodowania. Gdyby bowiem odszkodowanie zostało wypłacone w odpowiedniej wysokości, powód nie miałby potrzeby jego weryfikacji. Z uwagi natomiast na konieczność posiadania wiedzy specjalistycznej z zakresu techniki samochodowej w celu weryfikacji powstałej szkody, zasadnym było zwrócenie się rzeczoznawcy. Zasadność zlecenia opinii przez powoda potwierdza również wysokość różnicy między wypłaconym odszkodowaniem a sporządzoną wyceną.

Mając na uwadze powyższe Sąd w punkcie I wyroku zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 6.901,96 zł jako różnicę pomiędzy wypłaconym odszkodowaniem w wysokości 18.253,87 zł a kosztami niezbędnymi do naprawy samochodu powoda w wysokości netto, tj. 24.602,33 zł, powiększoną o koszt sporządzenia prywatnej opinii w wysokości 553,50 zł.

O odsetkach od roszczenia głównego orzeczono na podstawie § 247 ust. 1 oraz § 288 ust. 1 Niemieckiego Kodeksu Cywilnego, zgodnie z którymi bazowa stopa odsetek wynosi 3,62 % i zmienia się 1 stycznia oraz 1 lipca każdego roku o punkty procesowe, o które od momentu ostatniej zmiany bazowej stopy odsetek wzrosła lub zmalała podstawa obliczenia. Podstawą obliczenia jest stopa odsetek dla najnowszej głównej operacji refinansowej Europejskiego Banku Centralnego z pierwszego dnia kalendarzowego odpowiedniego półrocza. Stopa odsetek za zwłokę wynosi rocznie pięć punktów procentowych ponad kwotę bazową stopy odsetek. Zgodnie natomiast z § 286 ust. 1 Niemieckiego Kodeksu Cywilnego jeżeli dłużnik nie wykona świadczenia w wyniku wezwania wierzyciela, które następuje po nadejściu wymagalności, popada poprzez wezwanie w zwłokę. W niniejszej sprawie, jak wynika z akt szkody nr 900-11 - (...) - D, w dniu 12 grudnia 2011 r. strona pozwana została poinformowana o przedmiotowej szkodzie i żądaniu wypłaty odszkodowania. W chwili wydania decyzji z dnia 25 stycznia 2012 r. powinna zatem mieć niezbędne informacje do wypłaty odszkodowania w pełnej wysokości. Od dnia następnego pozostawała zatem w zwłoce z zapłatą części niewypłaconego odszkodowania, tj. 6.901,96 zł. W zakresie kwoty 553,50 zł, stanowiącej koszt opinii prywatnej, strona pozwana pozostawała w zwłoce po upływie terminu wyznaczonego do zapłaty w piśmie powoda z dnia 23 lutego 2012 r., tj. po dniu 8 marca 2012 r.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. stosunkowo je rozdzielając. Powód wygrał sprawę w 55 % ( $6.901,96 / 12.740,83 \times 100 = 54,17$ ), a Sąd rozstrzygając jedynie o zasadach poniesienia przez strony kosztów procesu, pozostawił szczegółowe ich wyliczenie referendarzowi sądowemu.